VJERSH

FJALË / *TESTO*: FRANCESCO SCARAVAGLIONE
MUZIKË / *MUSICA*: COSIMO, FRANCESCO E DAMIANO SCARAVAGLIONE
ARRANXHIME MUZIKORE / *ARRANGIAMENTI MUSICALI*: FRANCO BERLINGHIERI
KËNDOJNË / *CANTANO*: COSIMO, FRANCESCO, DAMIANO SCARAVAGLIONE ed EMILIANA ORIOLO

E gjegjinj kur vjen ka qaca e vjetër si një nele hipet e dal e dal më mbulon… më merr zëmrën e fortë më shtrëngon si i magjepsur u qëndronj te një mument…	L’ascolto quando arriva dalla piazza vecchia come una nebbia sale e pian piano mi ricopre… mi prende il cuore e me lo stringe forte e rimango incantato in un momento…
E bëhem si një djalë i mbazëmartur pa një fjalë i mbitur te një magji ku më siell vetëm ti!	E divento come un bambino impassibile senza una parola annegato nella magia dove mi porti solo tu!
E kur mbullinj sytë më dezet drita shoh motin çë më priret e shkon prapa e gjenj burra të pitura e Tata e u ndëmest i marrur sysh vet’e këndonj: “Mirre ti! E zë u! Mos më dil përpara kështu… E ku vate moti i parë pjot me fantazi e ar?...”	E quando chiudo gli occhi si accende una luce vedo il tempo tornare indietro e trovo uomini ubriachi e mio Padre e io in mezzo che vado a cantare: “Prendila tu! La comicio io! Non mi anticipare così… E dov’è andato il tempo antico pieno di fantasia e oro?...”
Vjersh! Vjersh! Vjen ka vinela, hipe lart ka shpia e si një mirakull mbjohet gjitonia me një milë nota si kur vinjen ka bota e Arbërisë!	Vjersh! Vjersh! Vieni dal vicolo, sali sulla casa e come per miracolo si riempie il vicinato di mille note che sembrano venire dalla terra d’Arbëria!
Oj më! Oj më! Ti nëng e di se më mbjohet zëmra me hare se u sho mbrënda te një vjersh rrënja çë më lidhen me një frymë te një shesh, te ky shesh, te ky shesh!	Madre! Madre! Tu non sai quanto il cuore si riempie di gioia perché io vedo in un vjersh la radice che mi lega con un sospiro a una piazza, a questa piazza, questa piazza!
Oj më! Oj më! Ma kam një angim te stomahji çë nëng di ç’është më siell mërzi kur një qetësi mbullin derën e vjen e shuan gjithse, gjithse, gjithse!	Madre! Madre! Ma ho un’angoscia nel petto e non so cos’è mi porta tristezza quando un silenzio chiude la porta e spegne tutto, tutto, tutto!
E gjegjinj i qëlluar mbrënda te shtrati e jashtë nata duket më e zezë kur hëna më llambarisën si bora më hyn si avull mbrënda te dritësora…	E ascolto addormentato nel letto e fuori la notte sembra più buia quando la luna splende come la neve entra come vapore dalla finestra…
E bëhem si një djalë i mbazëmartur pa një fjalë i mbitur te një magji ku më siell vetëm ti!	E divento come un bambino impassibile senza una parola annegato nella magia dove mi porti solo tu!
Vjersh! Vjersh! Më sjell mall njëjt vasharele e një buz ku birem e fshehur te një vinele e sy të madhëra ku shoh fatin tim	Vjersh! Vjersh! Porti amore ad una fanciulla e una bocca dove perdermi di nascosto in un vicolo e occhi grandi in cui vedo il mio destino

si bënj u sot pa më presë njera çë vjen hera ç'u kam vdes te një vjersh, te një vjersh! E të shoh çë hipe ka një vinele si një lumë i thartë çë çë më thotë se neser menat mund bireç si një Tat e mbrënd' te zëmra ka një mërzi se qëndron vet pjëhë të zi ti Vjersh!	Come faccio io oggi senza fretta finchè arriverà l'ora in cui dovrò morire in un vjersh, in un vjersh! E ti vedo salire da un vicolo come un fiume arido che mi dice che domattina ti perderai come un Padre e dentro il cuore c'è una tristezza perché di te rimane solo polevre nera Vjersh!